

Mi-am înfruntat și viața...

Camelia Ardelean

Mi-am înfruntat și viața uneori -
Pândind-o, dintr-un colț, retrospectiv
(Ca fost prieten - îngerul captiv),
Ratez cărarea dintre meteori.

În scorbura tăcerii m-am ascuns,
Aud cântarea unui suflet mut,
Adulmec ploi cu iz de arnăut,
Din primăvara mea de nepătruns.

Pe câmpul sorții mi-au crescut ciulini,
Ucid lumina - palid felinar,
În cripta minții nu mai e hotar
Curmând iubirea înglodată-n spini.

Sculptez cu dalta noul răsărit,
Prin așchii ascuțite-l întrevăd,
Dar razele de ceară fac prăpăd
Pe soclul cu decorul insolit.

Fuiorul clipei toarce solitar,
Îi simt fiorul - vid neconținut,
Din trupu-mi aspru, ciob de selenit,
Își bea ruina ultimul pahar...